

Det Kongelige Fiskeri- og Kystdepartement
Postboks 8118 Dep
0032 Oslo

FHL avd Trondheim
Postboks 1214 Pirsenteret, 7462 Trondheim
Telefon 99 11 00 00 – Telefaks 94 77 36 71
www.fhl.no

e-post: postmottak@fkd.dep.no

Trondheim 17. februar 2010
ref.: 263213

Høring: Forslag til forskrift om tidsfrister i behandling av akvakultursøknader

Viser til høringsbrev om ovennevnte av 27. 11.2009.

Det er godt kjent at saksbehandlingen i akvakultursaker til tider har tatt uforholdmessig lang tid, også uakseptabel lang tid i visse saker. Den såkalte Trøndelagsmodellen mht slik saksbehandling viste at selve saksbehandlingen i mange tilfeller kunne forenkles og at det var et stort potensial for å få søknadsbehandlingen mer effektiv. Å innføre forskriftsfestete tidsfrister for behandling hos de forskjellige forvaltningsetatene som et mulig insitamant til raskere saksbehandling anser vi som positivt. I denne forbindelse er det svært viktig å følge etatene tett opp om ikke fristene følges, spesielt da en ikke lovmessig har sanksjonsmuligheter ovenfor eventuelle brudd på forskriften. Trøndelagsmodellen har etter vårt syn vist sin berettigelse, og vi er ikke enig i at den ikke kan gjennomføres når fylkeskommunene har overtatt Fiskeridirektoratets regionkontors oppgaver knyttet til tildeling av de fleste akvakulturtillatelser. Trøndelagsmodellen i sin opprinnelige form, eller noe modifisert kan etter vår mening også benyttes av fylkeskommunene som delvis har og over tid vil bygge opp kompetanse på akvakultursaker.

Utgangspunktet for en god søknadsbehandling er en korrekt søknad der søknadens innhold tilfredsstillende de krav som stilles. En forutsetning er at forvaltningen tydeliggjør hva som kreves, at det som kreves er ensbetydende, at det har en kjent hensikt og at grunnlagsmaterialet og informasjonsflyten tilpasses vår tids informasjonsteknologi. En gjennomgang av dagens søknadsskjemaer kan i denne sammenheng være hensiktsmessig.

Når det gjelder forslaget i høringsbrevet om at forvaltningsmyndighet etter vannressursloven skal unntas virkeområdet i forskriften så er vi uenig i dette. I mange saker har saksbehandlingen hos denne forvaltningsmyndighet tatt lang tid, og vi synes det er en svært defensiv holdning å "løse" dette på ved å foreslå at søker skal avklare dette med angjeldende forvaltningsmyndighet i egen søknadsavklaring før søknad om akvakulturtillatelse sendes fylkeskommunen. Vi vil sterkt anbefale at problemet tas opp med OED/NVE og at de på lik linje med andre sektormyndigheter som er involvert i søknadsbehandling av akvakultursaker, innlemmes under forskriftens virkeområde. En mulig løsning kan være at fylkeskommunen oversender søknaden også til myndighetene etter vannressursloven samtidig med at den blir oversendt kommunen hvor det søkes om tillatelse. Fristen for uttalelse etter vannressursloven bør settes samtidig som fristen de andre sektormyndighetene har, mao 4 uker etter kommunal behandling er ferdig.

Når det gjelder de spesifikke foreslåtte tidsfristene for de enkelte etater mener vi at den foreslåtte tidsfrist for kommunene på 12 uker bør kortes ned. Erfaringene med Trøndelagsmodellen viste at en frist på 6 uker totalt var noe de fleste kommunene klarte å forholde seg til uten at det gikk ut over kvaliteten på behandlingen. Med bakgrunn i

denne erfaringen bør fristen fastsettes til 6 uker. Sekundært hvis dette er vanskelig for mange kommuner som ikke har erfaring med Trøndelagsmodellen, så bør en fastsette fristen til 8 uker, med mulighet til ytterligere forkortelse siden.

I høringsbrevet antydes det at som en mulig "sanksjon" mot sektormyndigheter som ikke overholder fristene at lister over de ulike myndigheters tidsforbruk kan legges ut på internett. Hvis det over tid viser seg at visse myndigheter til stadighet ikke overholder fristene og ikke ser ut til å oppnå noen forbedring, så kan et slikt tiltak være nødvendig. I utgangspunktet mener vi at slike lister på internett ikke vil bidra til å utvikle et godt samarbeidsklima mellom ulike forvaltningsmyndigheter, da mange reagerer negativt på denne type "uthenging". Som sagt kan det være et mulig tiltak som siste utvei, men vi vil anbefale veien om dialog før en går til et slikt skritt.

For næringen er det viktig med langsiktige og forutsigbare rammebetingelser. Hvis forskriften kan medføre til en raskere og mer effektiv saksbehandling så vil dette være bra. For å oppsummere ovennevnte og for at en slik forskrift skal være et best mulig utgangspunkt for forbedring, må den etter vår mening ta hensyn til og innarbeide følgende:

- Tildelingsmyndighet etter vannressursloven må underlegges forskriften
- Kommunenes tidsfrist bør settes til 6 uker, ikke 12 som foreslått.
- Trøndelagsmodellen bør overveies innført etter hvert som fylkeskommunen tilegner seg akvakulturkompetanse
- Dialog og påvirkning bør primært velges før nettbaserte oversikter over behandlingstider ovenfor sektormyndigheter som ikke overholder tidsfristene

for Fiskeri- og havbruksnæringens landsforening

Knut A. Hjelt (sign)
fagsjef